

Ἔτως ἀλλη ἐπιγραφὴ σῳζομένη ἔξωθι τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς τοῦ κειμένου πλησίον τῆς εἰς τὴν κάτω πόλιν ἐκ τῶν βορειοανατολικῶν πυλώνων ἀγούσης ὁδοῦ, ἔχει σχέσιν τινὰ πρὸς τὴν κλεῖσιν τοῦ ἄνωθι μνημονευθέντος πυλώνος. Χρονολογεῖ τὴν ἐπισκευὴν ἣ κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἔργον ὅπερ εὐαρμόστως δύναται νὰ θεωρηθῇ σύγχρονον μετὰ τῆς καταστροφῆς τῆς εἰς τὸν ἄλλον πυλῶνα ἀγούσης ὁδοῦ. Ἡ δὲ ἐπιγραφὴ ἀναφέρει τὸ ἔτος 1738.

5. AB VRBE AD ARCEM VIA HAEC
PERF. BARBAD. BALBI
PRAEF. AETA. AN. XXVI
A. D. MDCCXXXIII.

Ἐπὶ Ἐνετῶν οἱ ἐν τῇ κάτω πόλει ναοὶ οἱ μὲν ἦσαν τῶν Δυτικῶν, οἱ πλεῖστοι δὲ τῶν Ἀνατολικῶν. Τῶν μὲν Δυτικῶν ὁ ἐπ' ὀνόματι «Ἀγίας Μαρίας τῶν Χαρίτων», Santa Maria delle Grazie, τιμώμενος ἀναφέρεται παρὰ τῷ Κατραμῆ¹ ὡς ἴδρυθεὶς κατὰ τὸ ἔτος 1488 ἐπισκοπεύοντος τοῦ λατινοεπισκόπου Μάρκου Δε-Φραγκέσκου. Σχεδὸν ἐντελῶς κατηρειπωμένη κεῖται τὰ νῦν ἡ ἐκκλησία αὕτη, παθεῖσα ἐκ σεισμῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν παραπτάδων τῆς εἰσαγούσης εἰς τὴν ἐκκλησίαν κυρίας Θύρων ἀναγνώσκονται, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τῷ εἰσιόντι (6), ἐπὶ τῆς δεξιᾶς (7) καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερθυρίου (8):

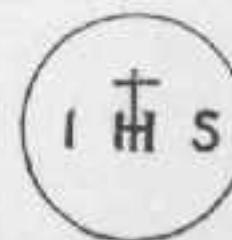
6.

7.

8.

Kai αἱ μὲν πρώται δύο ἐπιγραφαὶ φαίνεται ὅτι συγηματίζουσι τὸ ὄνομα Hipolito Veronese. Τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ ὑπερθυρίου ἀνάγραμμα δηλοῖ ὅτι ἐν τῷ ναῷ τούτῳ ἐτηρεῖτο ἐν τῷ ἀρτοφορίῳ ὁ μυστικὸς ἄρτος διὰ τοὺς ἀποθεοῦντας.

¹ Ἀνάλεκτα, σελ. 480.